

Betreft: Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan (RUP) Afbakening regionaalstedelijk gebied Brugge
Gebied voor stedelijke activiteiten Oostkampse Baan - Chartreuse
(deelgebied 26 –Zedelgem, Brugge, Oostkamp – verordenend plan 7)

Zedelgem, 20 april 2010

Geachte Heer, Mevrouw

Ik breng volgende bezwaar aan bij dit openbaar onderzoek,
de ontwikkeling van de deelgebieden Chartreuse en Oostkampse Baan :

**Ik schets hierbij het machtsmisbruik van eigenaars en politici.
De moderne democratie is enkel mogelijk dankzij een flinke portie wantrouwen,
De tijd van onverantwoord beleid en machtsmisbruik is voorbij.**

Documenten waarop ik me baseer

Liberales : onafhankelijke denktank binnen de liberale beweging

Afschaffen van de adelstand column vrijdag 13 december 2002 Bart Ameye
Tijdens de Franse Revolutie werden in Frankrijk alle adellijke titels afgeschaft. In 1795 werden onze gewesten bij Frankrijk gehecht en was hier de Franse wet van toepassing. In 1815 werden we bezet door de Hollanders. Koning Willem I herstelde de adel in ere, ook al omdat de adellijke families een reële economische en politieke macht vertegenwoordigden. Toen koning Willem verdreven was en de Belgische grondwet werd opgesteld, had men met een pennentrek de adel voorgoed kunnen afschaffen. Dat is evenwel niet gebeurd. Alle adellijke titels bleven geldig. Maar gelukkig lijkt onze samenleving te evolueren. De tijd van het respect en ontzag voor mensen enkel op basis van hun adellijke titel neemt geleidelijk af.

“Brugge van toen en nu, de adellijke stad.” kroniek

www.andriesvandenabeele.net

De opkomst van de burgerij als politieke macht en de groei van de arbeidersstand (1789-1856) Jan Dhondt : Geschiedenis van de socialistische arbeidersbeweging in België.

Onder het Oostenrijks bewind behoort de macht aan de keizer, terwijl na hem de adel het hoogste aanzien genoot. De adel, zowel als de kerk, ‘kloosters en bisschoppen’, zijn grootgrondbezitters. Ze hebben parallelle belangen. Geestelijke invloed en kerkelijke organisatie hielden de mensen onderworpen aan keizer, adel en kerk. Deze politieke en sociale overheersing beantwoordde aan een bestaande economische toestand: het merendeel van de bevolking leeft op het platteland van de landbouw.

Knack 8 maart 2010 : 83 procent van de Belgen vertrouwt politici.

Het vertrouwen van de Belg in zijn politici is naar ongekende diepten gezakt. In Vlaanderen heeft nog minder dan één op de vijf kiezers vertrouwen in de politiek, in Wallonië is dat zelfs nog amper één op de tien.

Terzake : 22 april 2010 : het interview met Marianne Thyssen CD&V

De liberalen aan beide kanten van de taalgrens hebben een overlegde oplossing echter onmogelijk gemaakt. Zij storten het land nu in een crisis. Dat is een zware verantwoordelijkheid in deze economisch riskante tijden.

De Standaard: 24 april 2010 / Belgische Kerk in shock

De kerk had al zware klappen gekregen, maar deze schokgolf overtreft alles. De tijd van geheimhouding over machtsmisbruik is voorbij.'

Het gemeenteraadsblad Brugge

woordelijk verslag van de gemeenteraad van 2 september 2008 en van 23 november 2009:

Bezwaar : Politiek schaakspel.

Historische achtergrond:

Geschiedenis van Loppem is onherroepelijk verbonden met de familiegeschiedenis van Caloen. Destijds was het kasteel van Loppem de uitsluitende eigendom van baron Jean van Caloen (1884-1972) die de eigendom in een stichting van openbaar nut onderbracht. Dit was geen probleem voor de enige erfgenaam Roland van Caloen, 90 jaar, die ongehuwd bleef en een voldoende vermogen ter beschikking kreeg om onbekommerd, in Cadzand en Andorra, het aan studie gewijde leven te leiden dat hem lief was. De gronden werden ondergebracht in Ageher nv.

Wat beoogde het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen

De herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen sluit aan op een historiek van planning die inspeelt op maatschappelijke vraagstukken. Als antwoord op de naoorlogse ongebreidelde suburbanisatie wijzigden de stedenbouwwet van 1962 en de gewestplannen sterk de heersende praktijk waarmee ruimtelijke ordening tot dan beoefend werd. **Het cliëntelisme werd bemoeilijkt, vergunningen buiten de geëigende bestemmingszones konden niet langer verleend worden.**

Schaakspel.

Projectontwikkelaar Bart Verhaeghe van Uplace is op zoek naar grond voor een shopping mall. Om een maatschappelijk draagvlak te creëren gebruikt hij een voetbalploeg Club Brugge als glijmiddel. Hij bestelt de nodige studies om de noodzaak van het project te kaderen en richt zich resoluut naar de ministeries in Brussel. De lokale overheden worden hooghartig genegeerd: de arrogantie van de economische macht.

Loppems makelaar Wilfried Verhaeghe die de zaken van Ageher nv behartigt, biedt hem een verloren stuk grond tussen een spoorweg en twee autostrades aan. Grond is een historische familiale belegging en die moet renderen via verkoop zoals de vele verkavelingen. Er komt een bericht via de pers en mensen stellen zich vragen. Als die vragen op de bijeenkomst van de beheerraad van het park van Loppem gericht worden aan Barones Marie-Agnes van Caloen gedelegeerd bestuurde met alle macht van dagelijks bestuur, dan zegt ze:

“Dat wordt in Brussel geregeld”.

Er komt veel reactie tegen de verkoop. 't Komt van die ingeweken Loppemnaars, die zwijgen niet zoals de oude Loppemnaars. Zij komen op voor leefbaarheid van hun dorp. Zij hebben hun grond ook duur moeten betalen. De arrogantie van de adellijke macht is reden van de oproep tot actie die vorm kreeg in de Witte Pion, kroniekschrijvers van de 21^{ste} eeuw.

Alle studies, krantenartikels en politieke inmenging worden bewaard en opgeborgen in het archief van Zedelgem.

Wij komen dus bij toenmalig minister van Ruimtelijke Ordening Dirk Van Mechelen.

Hij moet eerst de afbakeningslijn verleggen want die landbouwgrond moet anders ingekleurd worden. Zijn eigen kabinet-medewerkers strribbelen tegen maar Dirk zet een door. Hij heeft het ook lastig met Hilde Crevits (later minister) uit Torhout en burgemeester Patrick Moenaert uit Brugge en schepen Patrick Arnou uit Zedelgem.

Hij zet Tom Maes, Pierre Chevalier en Mercedes Van Volcem aan het werk om plaatselijk de wind uit de zeilen te halen van tegenstanders van het project. De woorden Nimby en later Banana zijn leuke termen die te onpas de onmacht tot participatie van politici en ministers aantonen.

Naar de buitenwereld moet Club voorzitter Michel D'Hooghe een rookgordijn over het winkelproject leggen en te pas en te onpas over voetbal beginnen. 't Is nodig voor Europees voetbal, voor WK en we gaan in 2010 in Loppem spelen. Hij ruziet met minister-president Kris Peeters op televisie en hij stuurt zelfs supportersploegen naar de gemeenteraad van Brugge en Zedelgem.

Dirk plakt de aangekochte studies van Bart Verhaeghe, voor winkel en stadion, achter de tekst van de bijna goedgekeurde “afbakening regionaalstedelijk gebied Brugge” uit 2004.

Hij denkt dat niemand iets zal zeggen, want anders ligt de rest ook stil.

De Witte Pion start eigen studiewerk en baseert zich op gedachten van prof. Hans Leinfelder “De algemene dagdagelijkse planningspraktijk in Vlaanderen wordt gedomineerd door vraag naar grond voor bijkomende woningbouw en bedrijventerreinen. Het is tijd voor een meer sociaal-cultureel geïnspireerde ruimtelijke ordening in Vlaanderen.”

Wij hebben de kwaliteiten van de ruimte in kaart gebracht vanuit die visie van Leinfelder en zijn tot verrassende resultaten gekomen.

Witte Pion stuurt eigen opzoekingswerk door naar Grontmij die verantwoordelijk is voor de scopingnota en het plan-MER moet uitwerken. Dat zijn de enige middelen van participatie die op Vlaams niveau mogelijk zijn. Het geeft resultaat.

In Brugge mispakt Patrick zich. Hij laat zijn mensen los om te stemmen, en 't loopt mis.

Citaat uit de gemeenteraad van Brugge : 23 november 2009.

Burgemeester Moenaert:

U kent de discussie: quasi unaniem, 42 voor, 2 onthoudingen van Groen! voor een nieuw stadion van 40.000 toeschouwers, met een verdeeld advies over de locatie: 23 raadsleden voor de piste Loppem.

Europa verplicht om een rapport te maken op basis van milieuwetten : plan-MER.

Het plan-MER zorgt voor een verrassing.

1.Jan Breydel, 2.De Spie, 3.Blankenbergs steenweg, 4.Oostkampse Baan en 5.Chartreuse als volgorde van locaties.

Dirk Van Mechelen moet de meubels redden en roept een Task Force bijeen.

Citaat uit de gemeenteraad van Brugge : 2 september 2008.

Burgemeester-voorzitter Patrick Moenaert tot Pierre Chevalier:

“De voorzitter van de taskforce, die een eminent lid is van het kabinet van Van Mechelen, heeft uitgaande van de bijzonder negatieve MER-studie, het voorstel gedaan om de 16 locaties te overlopen en wij hebben dan gezegd : “Laat ons bij eliminatie tot een paar overblijven anders zijn we binnen twee jaar nog bezig, akkoord?” In dit stadium van de discussie heb ik gepleit om ook de Blankenbergse Steenweg te weerhouden omdat daar zeker troeven zijn, als Loppem niet zou weerhouden worden door de Vlaamse regering. Ik denk dat dat mijn verdomde taak is. Trouwens, laat mij toe, ik ben een brave jongen, maar ik ben ook niet naïef om te zeggen dat de VLD in dit dossier inderdaad met een dubbele tong spreekt.”

Michel D'Hooghe zegt dat Club daar voor geen goud wil spelen.

't Is te ver rijden, er is geen café en er komt nu al geen kat naar winkelcentrum B-park .

Het winkelcomplex van Bart Verhaeghe zou ook geen volk trekken .

Uplace heeft immers in Loppem een optie op grond die veel goedkoper is .

Dirk Van Mechelen ziet geen uitweg meer en maakt van de slechtste locaties een nieuwe plek :

de zuidrand van Brugge. Hij moet het nog verkocht krijgen bij zijn collega's in regering Peeters I Die zijn het gezaag waarschijnlijk moe, de verkiezingen komen eraan

en ze zeggen “ja” om er vanaf te zijn.

In april van dit jaar besliste de Vlaamse regering dan ook om - in het GRUP afbakening stedelijk gebied Brugge - Loppem en Chartreuse als één site voor, ik citeer: “stedelijke activiteiten met parkkarakter”, vast

Dan komen de verkiezingen.

Open-VLD verliest zwaar en zit niet in de regering Peeters II.

Philippe Muyters N-VA zit op de stoel en iedereen zit duidelijk verveeld met ministeriële beslissing over de zuidrand.

Oostkampse Baan wordt een beetje gered maar de gronden van Caloen blijven verkoopbaar als oefenvelden. In Brussel weten ze nochtans de volgorde : de beste plaats is Jan Breydel en dan de Spie of Blankenbergsesteenweg West.

Op een moment dat Brussel er niet uitgeraakt, ziet burgemeester Patrick Moenaert zijn kans en hij trekt alles naar zich toe, hij is de redder van het stadion en zijn eigen Headquarters.

Hij geeft al weken op voorhand WVI opdracht om een plan te maken en alles in te passen in Chartreuse. Dat gebied hoorde samen met Tillegem bij Loppem maar werd in 1970 door Michel Van Maele geannexeerd bij Groot Brugge.

Hij gaat nog een keer duidelijke taal spreken met minister Kris en met Hilde uit Torhout en hij zet zijn schaakstuk in : Brugge is de enige provinciehoofdstad met een CD&V burgemeester.

Daar gaan ze in Brussel plat voor op de buik en hij mag het proberen in Chartreuse.

Patrick Moenaert zet zijn poulain aan het werk , zijn troonopvolger Dirk De fauw.

Zedelgem moet maar zijn plan trekken met milderende maatregelen en volgens Dirk De fauw (cipier van Loppem) moet Zedelgem Loppem maar afsluiten tijdens matches van Club Brugge.

Bezwaar : Politiek schaakspel.

De maandagmorgen, na het groen licht op vrijdag van Philippe Muyters , komen Patrick Moenaert(Brugge) Dirk De fauw (Brugge) , Luc Van Parys (Oostkamp en voorzitter WVI) en Patrick Arnou (Zedelgem) samen. Dirk De fauw legt dat plan van Patrick Moenaert op tafel. Iedereen wist ervan uitgenomen Patrick Arnou. Hij weet van niets.

Zedelgem is niet nodig en te klein voor de grote politiek. Hij is kwaad en er wordt een bijzondere gemeenteraad bijeengeroepen op 11/11/2009. Uit Zedelgem klinkt een unaniem NEEN; Alle raadsleden scharen zich ook unaniem achter het bezwaarschrift tegen zowel stadion, winkels en kantoren in Chartreuse en oefenvelden voor Brugse jeugdspelers aan de Oostkampse Baan op Zedelgemse grondgebied. De gemeenteraad overweegt een gang naar de Raad van State.

Citaat uit de gemeenteraad van Brugge : 23 november 2009.

Dirk De fauw

Op 30 oktober heeft de Vlaamse regering een beslissing genomen, ten eerste over de concrete locatie - zoals de burgemeester heeft gezegd - rond de inplanting van het multifunctioneel voetbalstadion, niet meer Oostkampse Baan of het noorden van Brugge of Jan Breydel. Neen, men heeft gezegd over Chartreuse moet je je uitspreken, enkel en alleen daarover. U weet dat het gemeentebestuur van Zedelgem bijvoorbeeld is afgekomen met de vraag: "Kan het niet allemaal in het noorden van Brugge?" Er zijn anderen, onder meer vzw Groen, die zeggen: "Neen, alles moet in het Jan Breydelstadion." Welnu, dit standpunt hebben we meegenomen in het advies naar de Vlaamse regering, maar onze opdracht was helemaal niet dit te onderzoeken.

De Vlaamse Regering had dus al een beslissing genomen over een concrete locatiekeuze toen het aan RESOC & PMV opdracht gaf bij schrijven van de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening op 30 oktober 2009, overleg te organiseren i.v.m. de mogelijkheden van invulling.

De andere locaties, die merklijk beter scoorden in het Plan-MER, behoorden niet meer tot het takenpakket van RESOC & PMV en zijn dus niet meer onderzocht.

De keuze voor Chartreuse wordt dus nergens gemotiveerd. Evenmin wordt geargumenteed waarom de alternatieve locaties, die beter scoren in de Plan-MER, niet weerhouden zijn.

Dat de Vlaamse Regering haar keuze voor Chartreuse vormt op basis van de rapportage van RESOC & PMV vindt Witte Pion weinig ernstig. RESOC & PMV kreeg voor het resultaat van haar overleg van de Vlaamse Regering wel geteld 20 dagen de tijd.

Op geen enkele moment werd de eigenlijke waarde van Oostkampse Baan en Chartreuse naar waarde geschat vanuit de visie van een meer sociaal-cultureel geïnspireerde ruimtelijke ordening in Vlaanderen.

De economische belangen van een grondeigenaar, verkavelaar en een projectontwikkelaar zijn aanleiding tot gesjoemel op ministerieel vlak totdat de regering zich vast rijdt in het moeras van Brugge. Cliëntelisme, narcisme en arrogantie van de macht zijn nog altijd inherent aan het politiek en economisch schaakspel.

"Een dorp is geen gevangenis" hoewel Dirk De fauw dat voorschrijft :

Leefbaarheid in een dorp wordt bereikt door aanvaarden van waarden en normen. Het normbesef van een massa van 45 000 supporters komt daar niet mee overeen. Het feit dat Dirk De fauw zich, zonder enige vorm van participatie, opwerpt als een cipier van de gevangenis Loppem, doet ons alle geloof in zijn bekommernis voor West-Vlaamse dorpen verliezen.

De autostrade schept gezondheidsproblemen door lawaaihinder, lichthinder en fijnstof.

De ligging van de autostrades is geen argument pro maar wel een zwaar argument contra het ontwikkelen van eerder welk project langs een autostrade waar een dorp naast ligt.

Geweld en hinder zijn ingebakken in voetbal

Geweld is dus inherent aanwezig in het voetbal zelf. Frustraties die niet meer in het stadion mogen uitgewerkt worden, krijgen hun ontlading in de wijde omgeving.

Als stad Brugge de locatie Jan Breydel verlaat voor Chartreuse, is dat een gebrek aan politiek correct handelen tegenover Zedelgem. De hinder wordt verplaatst en niet aangepakt.

Grond is het probleem.

Gemeente Zedelgem en Vlaamse overheid moeten onderhandelen met Ageher nv , beheerder van de gronden van Caloen, **om te helpen bij de verdere aanvaarbare bestemming voor deze historische familiale belegging.**

Met de meeste hoogachting.:

Bezwaar : Politiek schaakspel.